

"רות שלוס - רישומים" * / הארץ / 31.1.64

האלבום הכולל 14 דפי רישום של רות שלוס, מאפיין היטב את גישה של ציירת זו. מבחינת תוכן מאפיין האלבום לא רק את הגראפיקה של רות שלוס, אלא אף את כל גישה האמנותית, גם כשזו מתבטאת באמצעות צבע השמן או טכניקות אחרות של ציור צבעוני. דבר זה יכול להיות מובן היטב אם זוכרים שרות שלוס היא בראש ובראשונה רושמת וגם בציורים הצבעוניים ניכרת תכונה זו היטב. החומר הנושאי של דפי הרישום המהווים את האלבום, לקוח כרגיל אצל רות שלוס ממימד אווירתי-חברתי. אין כל הבדל מהותי אם הרישום עוסק בתיאור פועלת ענייה, פועלת ענייה עם ילד (אם וילד), ילדה ענייה או נוף שבו מופיעה פועלת ענייה - המכנה המשותף הוא בכל המקרים יחס רעיוני לתחושת עוול חברתי. אין כל רע במחאה חברתית במסגרת אמנות פלסטית, אם זו מופיעה כאתגר לבניית מערך ציורי, אך במקרה של רות שלוס נראה שלמרות עניינה העיקרי במחאה החברתית כשלעצמה, נשארות הדמויות בתחום הסתמיות ויכולות לשמש לכל היותר אילוסטרציה של אדם שבע למאמר עיתונאי על אנשים רעבים. מבחינת ביצוע, ניכר היטב חופש ידה של רות שלוס,

החוזרת אין־סופית לנושא האחד, ובו בזמן, אינה מוסיפה דבר על גישת הרישום המוקנית לבוגר "בצלאל".

*רות שלוס, רישומים, דברי מבוא: ד"ר חיים גמזו.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004